KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2024/209

2024 m. sausio 10 d.

kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Turkijos kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams, galutinis surinkimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2022 m. lapkričio 14 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl į Sąjungą importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – Kinija arba KLR) ir Turkijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės plieninių išgaubtų profilių. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ([2]) (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2022 m. rugsėjo 30 d. bendrovės „Laminados Losal S.A.U.“ (toliau – skundo pateikėjas arba „Losal“) skundą. Skundas pateiktas plieninių išgaubtų profilių Sąjungos pramonės vardu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Laikinosios priemonės

(3) 2023 m. liepos 12 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2023/1444 ([3]), kuriuo importuojamiems Kinijos ir Turkijos kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (toliau – laikinasis reglamentas).

1.3. Tolesnė procedūra

(4) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), Turkijos Vyriausybė, Turkijos eksportuojantis gamintojas „Özkan Demir“, Kinijos eksportuojantis gamintojas „Longteng“ ir Sąjungos naudotojas „Fincantieri S.p.A“ (toliau – „Fincantieri“) per laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą pateikė rašytinius pareiškimus dėl negalutinių išvadų. Be to, „Losal“ pateikė pastabų dėl „Özkan Demir“ pateiktos informacijos pasibaigus pranešimo apie inicijavimą 8 punkte nustatytam terminui.

(5) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Buvo surengti klausymai su Turkijos Vyriausybe, „Özkan Demir“ ir „Fincantieri“.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Turkijos kilmės išgaubtų profilių inicijavimą (OL C 431, 2022 11 14, p. 11).
([3]) 2023 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2023/1444, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Turkijos kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 177, 2023 7 12, p. 63).

(6) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus patikslino savo preliminarias išvadas.

(7) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamiems KLR ir Turkijos kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(8) Taip pat šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Buvo surengti klausymai su „Longteng“ ir „Özkan Demir“.

1.4. **Tvirtinimai dėl inicijavimo**

(9) Po pirminio faktų atskleidimo nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių papildomų tvirtinimų ar pastabų dėl inicijavimo, išskyrus nurodytus laikinojo reglamento 1.4. skirsnyje. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 8–15 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus nustatytus faktus ir išvadas.

1.5. **Atranka**

(10) Kadangi pastabų dėl Sąjungos gamintojų, importuotojų ir eksportuojančių gamintojų atrankos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 16–23 konstatuojamąsias dalis.

1.6. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(11) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2021 m. spalio 1 d. – 2022 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2019 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(12) Komisija priminė, kad, kaip nustatyta laikinojo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas yra KLR ir Turkijos kilmės ne didesnio kaip 204 mm pločio išgaubti profiliai iš nelegiruotojo plieno (toliau – plieniniai išgaubti profiliai), kurių KN kodas šiuo metu yra ex 7216 50 91 (TARIC kodas 7216 50 91 10) (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(13) Plieniniai išgaubti profiliai daugiausia naudojami laivų statybos pramonėje keleivinių, kruizinių laivų, keltų, karinių laivų ir prekybinių laivų plieniniams rėmams statyti. Plieniniai išgaubti profiliai taip pat gali būti naudojami jūroje eksploatuojamoms platformoms statyti ir tramvajų bėgiams tiesti, tačiau Sąjungoje šie plieniniai išgaubti profiliai naudojami tik nedideliais kiekiais.

2.2. **Panašus produktas**

(14) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 31 ir 32 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Kinija**

(15) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo „Longteng“ pastabų dėl negalutinių išvadų dėl dempingo.

3.1.1. *Normaliosios vertės nustatymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį procedūra*

(16) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 43 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

3.1.2. *Normalioji vertė*

3.1.2.1. Didelių iškraipymų buvimas

(17) Išsami informacija apie esamus didelius iškraipymus pateikta laikinojo reglamento 3.1.2.1. skirsnyje. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.1.2.2. Tipiška šalis

(18) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 84 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

3.1.2.3. Žaliavos, energija, PBA išlaidos ir pelnas

(19) Po pirminio faktų atskleidimo „Longteng“ pateikė pastabų dėl tam tikrų gamybos veiksnių lyginamųjų dydžių ir dėl pardavimo, bendrųjų ir administracinių (PBA) išlaidų, naudotų normaliajai vertei nustatyti.

3.1.2.3.1. Gamybos veiksniai

(20) „Longteng“ pakartojo savo tvirtinimus, pateiktus dėl prie bylos pridedamo antrojo pranešimo, bet nepateikė naujos informacijos. Šie tvirtinimai buvo apibendrinti ir atmesti laikinojo reglamento 92–94 konstatuojamosiose dalyse. Bendrovė taip pat teigė, kad deguonies ir azoto lyginamieji dydžiai neturėtų būti grindžiami importo iš Malaizijos kainomis, nes šis importas iš esmės buvo grindžiamas importu iš Singapūro, kurio pramoninė gamyba tariamai yra ribota, ir tie lyginamieji dydžiai negalėjo atspindėti su šių produktų masine gamyba susijusių išlaidų. „Longteng“ taip pat nurodė daug mažesnius deguonies ir azoto „neiškraipytos vertės“ lyginamuosius dydžius, nustatytus kitų procesų metu, kuriuose Meksika pasirinkta tinkama tipiška šalimi. „Longteng“ pasiūlė naudoti bendradarbiaujančio Turkijos eksportuojančio gamintojo „Özkan Demir“ deguonies ir azoto sąnaudų vertes.

(21) Komisija nustatė, kad Singapūras pagal šių gamybos veiksnių eksporto kiekį yra viena iš 10 daugiausia eksportuojančių šalių ([4]). Todėl nustatant šiuos lyginamuosius dydžius jo eksportas į Malaiziją galėtų būti naudojamas kaip tinkamas pagrindas. Be to, importo į Malaiziją vertė dėl konkurencijos jėgų turėtų atspindėti atitinkamų gamybos veiksnių Malaizijoje vertę. Todėl bendras pareiškimas dėl gamybos sąnaudų eksportuojančioje šalyje yra mažai aktualus. Kalbant apie per kitą tyrimą naudotus mažesnius lyginamuosius dydžius, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 90 konstatuojamojoje dalyje, Meksika nebuvo laikoma tinkama šalimi siekiant nustatyti šių gamybos išteklių lyginamuosius dydžius, nes ji neimportavo pakankamai tipiško visų trijų gamybos veiksnių kiekio ([5]). Be to, šios vertės nebuvo susijusios su tuo pačiu tiriamuoju laikotarpiu. Galiausiai, kadangi „Özkan Demir“ nepirko deguonies ir azoto dėl kitokio gamybos proceso, tokios informacijos nebuvo.

(22) „Longteng“ teigė, kad vidutinė argono importo kaina Turkijoje buvo dirbtinai didelė, ir pasiūlė naudoti faktines argono sąnaudas, apie kurias pranešė „Özkan Demir“, arba šį gamybos veiksnį priskirti vartojimo prekėms. Tačiau tokios informacijos apie deguonį ir azotą „Özkan Demir“ nepateikė. Be to, atsižvelgiant į tipišką argono importo Turkijoje apimtį, nebuvo jokios objektyvios priežasties šias kainas laikyti netipiškomis arba argoną priskirti vartojimo prekėms.

(23) Tuo remiantis su gamybos veiksniais susiję tvirtinimai buvo atmesti.

([4]) Pateikta adresu https://oec.world/en/profile/bilateral-product/nitrogen/reporter/sgp ir https://oec.world/en/profile/bilateral-product/oxygen/reporter/sgp, žiūrėta 2023 m. rugsėjo 15 d.

([5]) Klintis, deguonis ir azotas.

(24) Po galutinio faktų atskleidimo „Longteng“ tvirtino, kad apskaičiuojant klinčių, azoto ir deguonies normaliąją vertę naudoti lyginamieji dydžiai labai skyrėsi nuo jos pačios vieneto sąnaudų. Be to, „Longteng“ pasiūlė naudoti importo kainą Brazilijoje kaip lyginamąjį dydį klinčių atžvilgiu, o azoto ir deguonies atžvilgiu kaip lyginamuosius dydžius ji nurodė didžiausios eksportuojančios šalies kainas.

(25) Komisija atmetė šiuos tvirtinimus remdamasi tuo, kad „Longteng“ nepateikė įrodymų, kuriais remiantis būtų galima patvirtinti, kad jos vertės, susijusios su nagrinėjamais gamybos veiksniais, nebuvo iškraipytos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies antroje pastraipoje. Bet koks tvirtinimas, pagrįstas palyginimu su iškraipytomis vertėmis, yra negaliojantis. Be to, kalbant apie „Longteng“ pasiūlytus alternatyvius lyginamuosius dydžius, Komisija pažymėjo, kad Brazilija neimportavo pakankamai tipiško kiekio azoto ir deguonies, o, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 90 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 22 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pasirinko Malaiziją kaip vienintelę tipišką šalį, kurios visų trijų nagrinėjamų gamybos veiksnių kiekis buvo tipiškas. Todėl toks šaltinis laikytas netinkamu. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.2.3.2. PBA išlaidos ir pelnas

(26) „Longteng“ teigė, kad apskaičiuojant tipiškos bendrovės PBA išlaidas nereikėtų įtraukti tam tikrų pardavimo rinkoje ir platinimo išlaidų elementų, kaip antai frachto, eksporto, vežimo ir pardavimo komisinių, nes normaliąją vertę reikia apskaičiuoti remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(27) Komisija dar kartą išnagrinėjo Turkijos gamintojo finansines ataskaitas, sutiko su „Longteng“ teiginiu ir pašalino šias išlaidas iš PBA apskaičiavimo. Priešingai tam, kas buvo teigiama laikinojo reglamento 109 konstatuojamojoje dalyje, finansiniai duomenys buvo surinkti iš bendrovės finansinių ataskaitų, kurios viešai prieinamos bendrovės interneto svetainėje.

(28) Tačiau tuo pat metu Komisija nustatė, kad Turkijos gamintojo laikinosios PBA išlaidos ir pelno dydis nebuvo tinkamai apskaičiuoti, nes apskaičiuojant PBA skirtumą tam tikri punktai buvo įtraukti ir (arba) nebuvo įtraukti, bet nebuvo įtraukti apskaičiuojant pelno dydį ir todėl atsirado skirtumų apskaičiavimo neatitikimų. Bendradarbiaujančiam eksportuojančiam KLR gamintojui buvo atskleistos išsamios pataisos. Todėl PBA ir pelno procentinės dalys buvo perskaičiuotos ir dėl to nustatytos atitinkamai 13,3 % ir 16,9 % neiškraipytų visų gamybos sąnaudų procentinės dalys.

(29) Po galutinio faktų atskleidimo „Longteng“ tvirtino, kad Komisija, apskaičiuodama tipiškos bendrovės pelno dydį, klaidingai įtraukė vežimo išlaidas, kurios buvo išbrauktos iš PBA išlaidų. Be to, „Longteng“ tvirtino, kad nustatytas PBA išlaidų ir pelno santykis plieno pramonėje negali būti laikomas realiu.

(30) Komisija atmetė šį tvirtinimą, nes apskaičiuojant pelno santykį nebuvo priežasčių neįtraukti eilučių „kitos pagrindinės veiklos pajamos/išlaidos“ ir „finansavimo pajamos/išlaidos“, nes šie punktai buvo įtraukti apskaičiuojant bendrą PBA išlaidų sumą. Šių punktų įtraukimas ar neįtraukimas į pelno ir PBA išlaidų apskaičiavimą neturi jokio poveikio galutiniam dempingo nustatymui, nes bet koks PBA padidėjimas/sumažėjimas atitinkamai lems pelno dydžio sumažėjimą/padidėjimą.

(31) Po galutinio faktų atskleidimo „Longteng“ teigė, kad Komisija, apskaičiuodama PBA išlaidų skirtumą, turėjo neįtraukti pajamų ir išlaidų užsienio valiuta, nes jos susijusios su dideliais Turkijos liros vertės svyravimais tiriamuoju laikotarpiu.

(32) Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad apskaičiuojant PBA išlaidas paprastai atsižvelgiama į pajamas ir išlaidas užsienio valiuta, jei tokios išlaidos yra susijusios su tiriamuoju produktu. Be to, neatsižvelgus į tokias išlaidas, jos atitinkamai padidintų taikytiną pelno dydį, o tai neturėtų poveikio bendram PBA išlaidų ir pelno dydžiui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(33) „Longteng“ taip pat teigė, kad Komisija, atskaičiusi transporto išlaidas, neturėjo koreguoti pelno procentinės dalies, kaip prašė bendrovė „Longteng“ ir kaip pažymėta 29 konstatuojamojoje dalyje. Bendrovė taip pat teigė, kad naudotos PBA išlaidos ir pelno procentinės dalys negali būti laikomos realiomis plieno pramonėje.

(34) Komisija laikėsi nuomonės, kad skaičiavimai buvo atlikti laikantis įprastos Komisijos praktikos, o „Longteng“ nurodyti argumentai nėra pagrįsta priežastis elgtis kitaip. Komisija laikėsi nuomonės, kad „Longteng“ pateikti duomenys nėra susiję su tipiška šalimi, todėl atliekant šį tyrimą į juos nebuvo galima atsižvelgti. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.2.3.3. Energija

(35) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija nustatė, kad elektros energijos ir gamtinių dujų kainos Turkijoje viršijo infliacijos lygį Turkijoje. Be to, Turkijos statistikos institutas nebuvo paskelbęs informacijos apie elektros energijos ir gamtinių dujų kainas 2022 m. antrąjį pusmetį. Todėl Komisija nusprendė naudoti neiškraipytas elektros energijos ir gamtinių dujų kainas Malaizijoje. Iš tiesų Malaizija yra šalis, kurios ekonominio išsivystymo lygis panašus į KLR, ir ji taip pat buvo naudojama apskaičiuojant deguonies, azoto ir klinčių lyginamąjį dydį. Be to, ji taip pat buvo naudojama kaip tipiška šalis kituose panašiuose tyrimuose.

(36) Malaizijoje elektros energijos kainos buvo viešai skelbiamos elektros energijos tiekimo bendrovės TNB interneto svetainėje ([6]). Komisija naudojo vidutinės įtampos kategorijos vartotojams taikomus tarifus. Malaizijoje gamtinių dujų kainos buvo viešai skelbiamos energijos komisijos interneto svetainėje ([7]). Komisija naudojo pramoniniams naudotojams taikomus 2021 m. ketvirtojo ketvirčio gamtinių dujų tarifus ir pasirinko suvartojimo intervalą, atitinkantį skundo pateikėjo suvartojamą gamtinių dujų kiekį.

Energija			
Elektra		„Tenaga Nasional“ – Malaizijos elektros energijos kaina pramoniniams naudotojams	0,51 CNY/kWh
Gamtinės dujos		Energijos komisija – dujų kaina pramoniniams naudotojams	2,02 CNY/m^3

3.1.3. *Apskaičiavimas*

(37) Išskyrus 26–36 konstatuojamosios dalyse aprašytu pakeitimus, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo kaip nurodyta laikinojo reglamento 110–114 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.4. *Eksporto kaina*

(38) Išsami informacija apie eksporto kainos skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 115 ir 116 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.1.5. *Palyginimas*

(39) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 117 ir 118 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

([6]) Paskelbta adresu https://www.tnb.com.my/commercial-industrial/pricing-tariffs1 (paskutinį kartą žiūrėta 2023 m. rugsėjo 15 d.).
([7]) Paskelbta adresu https://www.st.gov.my/en/web/consumer/details/2/10 (paskutinį kartą žiūrėta 2023 m. rugsėjo 15 d.).

3.1.6. *Dempingo skirtumai*

(40) Priėmus išvadas dėl „Longteng“ tvirtinimų, aprašytas 23 ir 27 konstatuojamosios dalyse, ir nustačius 28 ir 36 konstatuojamosiose dalyse aprašytus faktus, Komisija patikslino dempingo skirtumus.

(41) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23 %
Visos kitos bendrovės	23 %

3.2. **Turkija**

(42) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo rašytinių Turkijos Vyriausybės ir „Özkan Demir“ pastabų dėl negalutinių išvadų dėl dempingo. Po galutinio faktų atskleidimo Komisija gavo rašytinių Turkijos Vyriausybės ir „Özkan Demir“ pastabų.

3.2.1. *Normalioji vertė*

(43) Išsami informacija apie normaliosios vertės apskaičiavimą pateikiama laikinojo reglamento 122–133 konstatuojamosiose dalyse.

(44) Po pirminio faktų atskleidimo „Özkan Demir“, atsakydama į 74 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus papildomus tvirtinimus, teigė, kad įprastų prekybos sąlygų testas (toliau – ĮPS testas) turėjo būti atliekamas kas ketvirtį. „Özkan Demir“ šį tvirtinimą pagrindė dideliu gamybos sąnaudų padidėjimu; per tiriamąjį laikotarpį šios sąnaudos išaugo daugiau nei dvigubai. „Özkan Demir“ paaiškino, kad dėl to kai kurie sandoriai buvo vertinami kaip nuostolingi, nors iš tikrųjų jie buvo pelningi vertinant kas ketvirtį. „Özkan Demir“ taip pat teigė, kad praeityje Komisija, susidūrusi su dideliais gamybos sąnaudų svyravimais, atliko mėnesio arba ketvirčio dempingo skaičiavimą. Grįsdama savo tvirtinimus „Özkan Demir“ per klausymą rėmėsi kolegijos ataskaita byloje *Dominican Republic – AD on Steel Bars (Costa Rica)* ([8]).

(45) Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalies tekste nėra jokių įgaliojimų naudoti gamybos sąnaudų ketvirčio duomenis. Iš tiesų 2 straipsnio 4 dalyje nurodytos vidutinės svertinės išlaidos tiriamuoju laikotarpiu, kuris laikomas pagrįstu laikotarpiu, per kurį nustatoma, ar kainos padengia išlaidas. Komisija laikėsi nuomonės, kad metinių gamybos sąnaudų naudojimas yra visuotinai priimtinas ir daugeliu atvejų atrodo tinkamas, nes taip pašalinami tiek sąnaudų, tiek kainų kraštutinumai ir trumpalaikiai svyravimai. Tai netgi įprasta daugelio tyrimus atliekančių institucijų praktikoje. Nuo metinių vidutinių sąnaudų naudojimo nukrypstama tik labai išskirtinėmis aplinkybėmis. Komisija atidžiai išnagrinėjo šį tvirtinimą, kad įvertintų, ar būtų priežasčių nukrypti nuo ĮPS testo atlikimo metodo remiantis metinėmis vidutinėmis gamybos sąnaudomis. Tačiau ji padarė išvadą, kad šiuo atveju išskirtinių aplinkybių nėra.

(46) Pirma, kaip paaiškino „Özkan Demir“, bendrovė tiriamojo produkto nuolat negamina. Iš tiesų tiriamuoju laikotarpiu buvo mėnesių, per kuriuos gamyba apskritai nebuvo vykdoma. Tokiu atveju naudojant gana trumpus laikotarpius (ketvirčių atveju – tris mėnesius) nebūtų gautas vidutinis rezultatas, kuris tiksliai atspindėtų laikotarpio, kuriam jis taikomas, sąnaudas. Kitaip tariant, kadangi kai kuriais ketvirčiais nebūtų bent trečdalio atitinkamo laikotarpio gamybos duomenų, gautas vidurkis tiksliai neatspindėtų atitinkamų viso ketvirčio sąnaudų. Tokiu atveju tinkamiau atsižvelgti į ilgesnį vienų metų laikotarpį, nes metinis vidurkis tiksliau atspindi to laikotarpio gamybos sąnaudas.

([8]) DS605: Dominikos Respublika – Gofruotojo plieno strypams taikomos antidempingo priemonės.

(47) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ tvirtino, kad atlikti metinį skaičiavimą, o ne ketvirtinį, kai ne daugiau kaip trečdaliu atitinkamo laikotarpio nebuvo vykdoma gamyba, yra nepagrįsta, nes atitinkamais mėnesiais gamyba vis tiek nebuvo vykdoma. Kaip minėta 46 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad naudojant vidutines metines gamybos sąnaudas galima atspindėti atitinkamas sąnaudas per visus metus, taip sumažinant poveikį, susijusį su tuo, kad tam tikrais laikotarpiais nebuvo vykdoma gamyba. Kitaip tariant, metų vidurkis, net jei trūksta tų metų kai kurių mėnesių sąnaudų duomenų, tiksliau atspindi to laikotarpio, kuriam jis taikomas, gamybos sąnaudas. „Özkan Demir“ nepateikė jokių tai paneigiančių įrodymų. Akivaizdu, kad vertinant vidutinius ketvirčio duomenis, taip nėra, nes nėra to ketvirčio viso trečdalio sąnaudų duomenų. Todėl tų ketvirčių, kurių atžvilgiu trūko trečdalio gamybos sąnaudų duomenų, vidutinių gamybos sąnaudų Komisija nelaikė tipiškomis laikotarpio, kurį jos turėjo apimti, gamybos sąnaudomis. Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ nepateikė jokių argumentų ar sprendimų, kaip šiuo konkrečiu atveju pašalinti šį akivaizdų ketvirčio metodo trūkumą. Be to, Komisija pažymėjo, kad kelių produktų rūšių atveju buvo neatitikimų tarp ketvirčių, kuriais buvo gaminami tam tikri modeliai, ir ketvirčių, kai jie buvo parduodami vidaus rinkoje, duomenų. Todėl, jei būtų taikomas ketvirčio modelis, tų rūšių produktų atžvilgiu nebūtų galima atlikti įprastų prekybos sąlygų testo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Taip yra dėl to, kad kai kurių ketvirčių, kuriais buvo vykdomi pardavimai, atžvilgiu nebūtų jokių sąnaudų duomenų. Kitaip tariant, taikant ketvirčio metodą, vertinant bendrai, ne tik būtų nustatytos netipiškos vertės, bet ir konkrečių rūšių produktų atveju nebūtų galima palyginti tą ketvirtį taikomos kainos su atitinkamomis to paties ketvirčio sąnaudomis. Tuo remiantis buvo patvirtinta, kad kiekvieno modelio atžvilgiu naudojant metines vidutines gamybos sąnaudas būtų galima atspindėti atitinkamas sąnaudas per visus metus ir tai būtų tinkamas pagrindas metiniam dempingo skaičiavimui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(48) Antra, remiantis „Özkan Demir“ pateiktais duomenimis negalima nustatyti tikslių ir patikrintų kiekvieno ketvirčio PBA išlaidų, nes ši informacija buvo pateikta tik kaip metinė informacija ir viso tiriamojo laikotarpio informacija. Taigi ketvirtinių duomenų, kuriais remiantis būtų galima apskaičiuoti ketvirčio dempingą arba atlikti ĮPS testą, naudojant atitinkamą kiekvieno ketvirčio su PBA išlaidomis susijusią informaciją, nėra.

(49) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ tvirtino, kad PBA išlaidos tiriamuoju laikotarpiu nesvyravo, ir nurodė 2021 m. ir tiriamuoju laikotarpiu taikytinas PBA išlaidų procentines dalis, kad pagrįstų savo tvirtinimą. „Özkan Demir“ taip pat teigė, kad Komisija, prašydama metinių gamybos sąnaudų duomenų, tokios informacijos pateikti neprašė.

(50) Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad prašydama Komisijos atlikti ketvirčio dempingo skaičiavimus bendrovė „Özkan Demir“ turėjo pateikti visą susijusią informaciją, kad Komisija galėtų atlikti tokius skaičiavimus. Neturėdama tokios informacijos Komisija negalėjo įvertinti kiekvienu ketvirčiu taikomo PBA išlaidų lygio. Be to, pateikdama pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo bendrovė „Özkan Demir“ taip pat nepateikė ketvirtinių PBA išlaidų duomenų. Dėl 2021 m. ir tiriamojo laikotarpio PBA išlaidų duomenų Komisija pažymėjo, kad, nors taikytinos procentinės dalys gali atrodyti panašios, jos nėra susijusios su įvairiais tiriamojo laikotarpio ketvirčiais ir todėl nesuteikia analitinių įžvalgų apie tokių verčių svyravimus tiriamuoju laikotarpiu. Be to, atsižvelgiant į nevienodą Turkijos liros vertės svyravimą, palyginti su EUR ir USD per tiriamąjį laikotarpį, galima tikėtis, kad PBA išlaidos, kurias daugiausia sudaro pelnas ir nuostoliai užsienio valiuta, kito netolygiai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(51) Galiausiai, kaip taip pat nurodyta 77 konstatuojamojoje dalyje, pardavimas vidaus rinkoje nebuvo sutelktas tam tikru laikotarpiu, o tolygiai paskirstytas per tiriamojo laikotarpio ketvirčius; didžiausias kiekis parduotas per trečiąjį tiriamojo laikotarpio ketvirtį. Pardavimas eksportui buvo vykdomas pagal tą patį modelį, todėl tiriamojo produkto pardavimai buvo tolygiai paskirstyti tiek vidaus, tiek eksporto rinkose, taigi buvo galima teisingai palyginti pardavimą vidaus rinkoje ir pardavimą eksportui tuo pačiu laikotarpiu.

(52) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ tvirtino, kad pardavimas vidaus rinkoje buvo sutelktas 2021 m. ketvirtąjį ketvirtį, o pardavimas eksportui – 2022 m. pirmąjį ketvirtį. Tačiau „Özkan Demir“ metodika buvo klaidinga, nes ji buvo pagrįsta užsakymo data, o ne sąskaitos faktūros data. Be to, jei Komisija atliktų ketvirčio dempingo skaičiavimą, ji naudotų sąskaitos faktūros datą, kad atskirtų pardavimus pagal ketvirtį. Todėl prekybos pobūdis turi būti analizuojamas paskirstant pardavimus pagal ketvirčius pagal sąskaitos faktūros datą. Taip darant galima pastebėti, kad daugiausia parduota tiek vidaus, tiek eksporto rinkoje per trečiąjį tiriamojo laikotarpio ketvirtį. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(53) Komisija taip pat pažymėjo, kad „Özkan Demir“ minėtą kolegijos ataskaitą byloje DS605 Dominikos Respublika apskundė, todėl PPO ginčų sprendimo taryba jos nepriėmė. Be to, šio atvejo faktai yra kitokie. Atliekant tyrimą byloje DS605, daugiau kaip 50 % pardavimų nebuvo įtraukta į normaliosios vertės apskaičiavimą. Be to, byloje DS605 sąnaudų padidėjimas buvo susijęs tik su viena (pagrindine) žaliava, o aptariamuoju atveju jis buvo susijęs su gamybos sąnaudų padidėjimo, infliacijos ir valiutos devalvacijos deriniu. O „Özkan Demir“ atveju buvo nustatyta, kad didžioji dalis pardavimo vidaus rinkoje (apie [70–65 %] pardavimo apimties) buvo vykdoma įprastomis prekybos sąlygomis, todėl buvo naudota apskaičiuojant normaliąją vertę. Taip yra todėl, kad šiuo atveju Komisija taip pat padarė išvadą, kad „Özkan Demir“ pardavimas buvo sutelktas ne į konkretų ketvirtį, o pasiskirstė per tiriamąjį laikotarpį.

(54) Taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį svarbu tai, kad pardavimo kainos padengia sąnaudas ir užtikrina pelningumą per pagrįstą laikotarpį; pelningumas tik konkrečiu momentu yra mažiau svarbus.

(55) Šiuo atžvilgiu ir atsižvelgdama į atitinkamą PPO priimtą praktiką, Komisija priminė, kad kolegija byloje *EC – Salmon (Norway)* konkrečiai pripažino, kad „išvados dėl pardavimų kainomis, didesnėmis už vidutines svertines sąnaudas tiriamuoju laikotarpiu, pakaktų įrodyti, kad visi pardavimai, kurie, kaip nustatyta, neviršijo vidutinių svertinių sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu, nepadengtų sąnaudų per pagrįstą laikotarpį“ ([9]). Kolegija taip pat aptarė sąvokos „pardavimo metu“ reikšmę ir 7.243 dalyje pažymėjo, kad „[Antidempingo susitarimo] 2.2.1 straipsnyje nepaaiškinta, ką reiškia „kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už vieneto sąnaudas“. Šiuo atžvilgiu įžvelgiame 2.2.1 straipsnio pirmo ir antro sakinio panašumą. Nors abiejuose sakiniuose numatytas vieneto sąnaudų apskaičiavimas per tam tikrą laikotarpį, nė viename iš jų tiksliai nenurodyta, koks turėtų būti šis laikotarpis. Tiesa, kad antras sakinys yra platesnis nei pirmas sakinys, nes jame numatytas sąnaudų vertinimas „pardavimo metu“. Tačiau, mūsų nuomone, tai reiškia tik tai, kad atitinkamas laikotarpis turi apimti pardavimo momentą. Todėl, jei tyrimą atliekanti institucija apskaičiuoja vieneto sąnaudas „pardavimo metu“ per konkrečią pardavimo dieną, arba vidurkį, apimantį tą dieną per savaitę, mėnesį ar tiriamąjį laikotarpį, tai visiškai atitiktų 2.2.1 straipsnio antrą sakinį.“ Kolegija išsamiau paaiškino savo argumentus 417 išnašoje, kurioje teigė, kad „Šiuo atžvilgiu manome, kad svarbu, jog nors Antidempingo susitarimo rengėjai 2.4.1 straipsnyje vartoja žodžius „pardavimo data“, 2.2.1 straipsnio antrame sakinyje jie pasirinko vartoti terminą „pardavimo metu“. Mūsų nuomone, šiuo skirtumu patvirtinama nuomonė, kad 2.2.1 straipsnio antrame sakinyje nurodytas terminas „pardavimo metu“ nebūtinai turi būti „pardavimo data“ ir gali apimti kitus laikotarpius.“

(56) Komisija taip pat pažymėjo, kad vertinant pardavimo vidaus rinkoje pelningumą kas ketvirtį arba kas metus, didelės pardavimo vidaus rinkoje dalies atžvilgiu nebuvo skirtumo, kaip paaiškinta 81 konstatuojamojoje dalyje.

(57) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ dar kartą nurodė kolegijos ataskaitą byloje DS605. Kaip minėta 52 konstatuojamojoje dalyje, šią ataskaitą Dominikos Respublika apskundė, todėl PPO ginčų sprendimo taryba jos nepriėmė. Bet kuriuo atveju, kaip pažymėta 46–48 konstatuojamosiose dalyse, „Özkan Demir“ atveju dėl labai konkrečių priežasčių, susijusių su bendrovės tiriamojo laikotarpio duomenimis, nebuvo įmanoma atlikti patikimo ketvirtinio skaičiavimo. Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija atmetė prašymą atlikti ketvirtinį ĮPS testą.

([9]) DS337: Europos Bendrijos. Norvegijoje veisiamai lašišai taikoma antidempingo priemonė, 7.275 punktas.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(58) Išsami informacija apie eksporto kainos skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 134 ir 135 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.2.3. *Palyginimas*

(59) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 136–138 konstatuojamosiose dalyse.

(60) Paskelbus laikinąjį reglamentą „Özkan Demir“ pateikė pastabų dėl pirkimo užsakymo datos naudojimo normaliajai vertei ir eksporto kainai konvertuoti į Turkijos liras (TRY) pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą.

(61) Atsižvelgdama į reikšmingą TRY devalvaciją per tiriamąjį laikotarpį ir į tai, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos pirkimo užsakymo metu, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje, konvertuodama tiek pardavimo vidaus rinkoje, tiek eksporto kainas iš euro ir USD į TRY pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, Komisija naudojo pirkimo užsakymo dienos (o ne sąskaitos faktūros dienos) valiutos kursą.

(62) „Özkan Demir“ teigė, kad valiutos konvertavimui Komisija turėjo naudoti sąskaitos faktūros datą. Bendrovė teigė, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos ne užsakymo metu, kadangi kai kurios sąskaitos faktūros buvo susijusios su kiekiais, viršijančiais leidžiamąjį nuokrypį (+/- 5 arba 10 %), nurodytą pirkimo užsakyme. Tačiau Komisija pažymėjo, kad vartotojai neginčijo nė vieno pardavimo, viršijančio leidžiamąjį nuokrypį, nurodydama, kad leidžiamieji nuokrypiai, priešingai nei bazinis kiekis ir vieneto kaina, nėra tokios esminės pardavimo sąlygos. Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje, konkrečios Turkijos eksportuojančio gamintojo praktikos analizė parodė, kad esminės pardavimo sąlygos, įskaitant kiekį ir kainą, buvo nustatytos pirkimo užsakymo metu.

(63) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ pakartojo savo teiginį, kad valiutos konvertavimui Komisija turėjo naudoti sąskaitos faktūros datą. Visų pirma „Özkan Demir“ tvirtino, kad esminės pardavimo sąlygos ir visų pirma galutinis kiekis bei kaina buvo nustatyti sąskaitos faktūros išrašymo metu. Bendrovė taip pat teigė, kad Komisija pripažino, jog leidžiamieji nuokrypiai nėra esminės pardavimo sąlygos, tačiau vis tiek pasirinko pirkimo užsakymą, kuriame leidžiamasis nuokrypis daugiausia lemia kiekį, kaip lemiamą esminių pardavimo sąlygų nustatymo veiksnį.

(64) Komisija pažymėjo, kad leidžiamųjų nuokrypių naudojimas yra įprasta praktika parduodant ne tik išgaubtus profilius, bet ir plieno gaminius apskritai. Šios pramonės bendrovės užsakymo metu susitaria dėl kiekio ir vieneto kainų. Tai, kad naudojami leidžiamieji nuokrypiai, yra būdinga plieno sektoriui, kuriame užsakomi apytiksliai kiekiai naudojant leidžiamuosius nuokrypius, siekiant atsižvelgti į tai, kad gamintojai negali pristatyti konkrečių kiekių dėl produkto pobūdžio. Tokių leidžiamųjų nuokrypių naudojimas nedaro poveikio faktui, kad esminės pardavimo sąlygos, t. y. kiekis ir vieneto kaina, yra nustatomos užsakymo metu. Tokį paneigimą patvirtina ir tai, kad pirkėjai neužginčijo nė vieno pardavimo, neatitinkančio leidžiamųjų nuokrypių, kaip minėta 62 konstatuojamojoje dalyje. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(65) „Özkan Demir“ taip pat teigė, kad Komisija nepakankamai pagrindė, kodėl ji nukrypo nuo savo įprastos praktikos ir konvertavimui naudojo užsakymo datą, o ne sąskaitos faktūros datą. Komisija laikėsi nuomonės, kad pakankamai koregavimo priežasčių pateikta nurodant esminių pardavimo sąlygų nustatymo momentą, TRY devalvaciją ir kainos poveikį, taip pat kainų palyginimą. Nors ir vidaus, ir ES pardavimo kaina nustatoma užsienio valiuta, laiko skirtumas tarp pirkimo užsakymo datos ir sąskaitos faktūros datos svyruoja priklausomai nuo sandorio ir vidutiniškai yra ilgesnis pardavimo ES atveju nei pardavimo vidaus rinkoje atveju. Todėl valiutos kurso svyravimas gali turėti įtakos kainų palyginimui, o norint atlikti teisingą palyginimą, valiutos konvertavimui į TRY reikia naudoti pardavimo datą.

(66) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija neįvykdė įrodinėjimo pareigos dėl atlikto koregavimo ir neįrodė valiutos kurso svyravimo poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Komisija pirmiausia pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte numatytas koregavimas yra valiutos konvertavimas, leidžiantis apskaičiuoti dempingą, kai turi būti lyginamos sąnaudų ir kainų vertės įvairiomis valiutomis. „Özkan Demir“ neginčijo šio koregavimo būtinybės. Atlikdama šį koregavimą Komisija turi pasirinkti konvertavimo kurso datą. Pagal 2 straipsnio 10 dalies j punktą „galima naudoti […] produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jei jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti“. Kaip paaiškinta pirmiau ir laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje, šiuo konkrečiu atveju pirkimo užsakymas yra labiau tinkamas esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ šio fakto nepaneigė. Iš tiesų Komisija pažymėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu Turkijos liros devalvacija, palyginti su euru, buvo apie 74 % Komisija taip pat pažymėjo, kad laiko tarpas nuo užsakymo datos ir sąskaitos faktūros datos labai svyravo: pardavimo vidaus rinkoje atveju – nuo 0 iki 266 dienų, o pardavimo į ES atveju – nuo 20 iki 219 dienų. Tai reiškia, kad, jei būtų buvęs taikomas sąskaitos faktūros datos valiutos kursas, pirkimo užsakymo metu nustatytos esminės pardavimo sąlygos (pvz., kainos) būtų iškraipytos dėl didelio valiutos kurso skirtumo, buvusio nuo tos dienos iki sąskaitos faktūros datos dėl Turkijos liros devalvacijos. Komisija taip pat pažymėjo, kad „Özkan Demir“ savo pardavimui vidaus rinkoje ir pardavimui eksportui naudojo užsienio valiutas, o tai rodo, kad bendrovė tikėjosi, jog nacionalinės valiutos vertė labai svyruos, palyginti su užsienio valiutomis. Todėl pati bendrovė sušvelnino devalvacijos poveikį pirkimo užsakymo metu sutartai kainai ir pajamoms, kurias sutarta kaina galėjo užtikrinti išrašius sąskaitą faktūrą. Kitaip tariant, „Özkan Demir“ pati naudojo valiuta pagrįstus mechanizmus, kad užkirstų kelią kainų, dėl kurių susitarta pirkimo užsakymuose, iškraipymui dėl Turkijos nacionalinės valiutos devalvacijos.

(67) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ nurodė ankstesnį tyrimą ([10]), per kurį du Turkijos eksportuotojai siekė pakoreguoti valiutos keitimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą ir teigė, kad Komisija, atlikdama valiutos konvertavimo koregavimą, naudojo žemesnį įrodinėjimo standartą. Remdamasi turimais faktais, Komisija manė, jog ji įrodė, kad yra pakankamai elementų, pagrindžiančių užsakymo datos naudojimą kaip valiutos konvertavimo datą, kaip nurodyta laikinojo reglamento 138 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 61–66 konstatuojamosiose dalyse. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(68) Be to, „Özkan Demir“ teigė, kad dėl to, jog buvo naudojama užsakymo data, pasikeitė tiriamasis laikotarpis ir buvo naudojamas nevisas duomenų rinkinys. Komisija nesutiko ir laikėsi nuomonės, kad tiriamasis laikotarpis nepasikeitė. Tiriamasis laikotarpis buvo nuosekliai naudojamas dempingo skaičiavimams apibrėžti ir pagrįsti išsamiu sandorių, kurių sąskaitos faktūros data yra tiriamuoju laikotarpiu, rinkiniu. Užsakymo data buvo naudojama tik koregavimui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą.

(69) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ pakartojo tvirtinimą, kad Komisija naudojo neišsamius duomenų rinkinius, nes pardavimo data pasikeitė iš sąskaitos faktūros datos į užsakymo datą. Nesant naujos informacijos šiuo klausimu, Komisija nurodė 68 konstatuojamąją dalį, kuria paneigiamas „Özkan Demir“ tvirtinimas.

(70) Savo pastabose „Özkan Demir“ taip pat rėmėsi instrukcijomis, pateiktomis jai pateiktame antidempingo klausimyne, tvirtindama, kad jai buvo nurodyta „naudoti sąskaitos faktūros datą kaip pardavimo datą siekiant nustatyti, kurie pardavimai patenka į tiriamąjį laikotarpį“, ir nurodė, kad užsakymo datos naudojimas atliekant skaičiavimus prieštarauja šioms instrukcijoms ir dėl to pasikeičia duomenų rinkinys. Tuo pačiu klausimu „Özkan Demir“ nurodė bylą *Dominican Republic – AD on Steel Bars (Costa Rica)* ([11]), kurioje ES nurodė, jog „tyrimą atliekančios institucijos turėtų suderinti eksporto ir vidaus kainas, patenkančias į tą patį [tiriamąjį laikotarpį] ir remiantis taip pačiais kriterijais (pvz., sąskaitos faktūros data)“. Šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į 68 konstatuojamąją dalį, kurioje patvirtinama, kad apibrėžiant tiriamąjį laikotarpį pardavimo vidaus rinkoje ir pardavimo eksportui atveju naudojama sąskaitos faktūros data, tačiau kaip koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą būdas naudojama užsakymo data. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

([10]) 2021 m. liepos 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1100, kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas (OL L 238, 2021 7 6, p. 32).

([11]) Kolegijos ataskaita, Dominikos Respublika – gofruotojo plieno strypams taikomos antidempingo priemonės, WT/DS605/R, C-4 priedas Integruota Europos Sąjungos argumentų santrauka.

(71) Kadangi visas pardavimas eksportui į ES ir didžioji dalis pardavimo vidaus rinkoje buvo vykdoma eurais, „Özkan Demir“ teigė, kad dempingo skirtumas galėtų būti apskaičiuojamas eurais, kad būtų išvengta bet kokio poveikio, susijusios su valiutos konvertavimu. „Özkan Demir“ pažymėjo, kad pagrindiniame reglamente neužsimenama apie valiutą, naudotą dempingo skirtumui apskaičiuoti. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad taikant tokį metodą taip pat reikėtų į eurus konvertuoti gamybos sąnaudas ir tam tikrų pardavimų vidaus rinkoje pardavimo kainą. Dėl šios priežasties manyta, kad tinkama dempingą apskaičiuoti eksportuojančios šalies valiuta.

(72) Tuo remiantis „Özkan Demir“ tvirtinimai buvo atmesti.

(73) Skundo pateikėjas teigė, kad valiutos konvertavimui turėtų būti naudojama pasiūlymo data (kuri yra ankstesnė už užsakymo datą). Tačiau pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte toks konvertavimo pagrindas nenumatytas. Dar svarbiau tai, kad pasiūlymas negali būti laikomas dviejų šalių susitarimu dėl esminių pardavimo sąlygų. Todėl skundo pateikėjo tvirtinimas buvo atmestas.

(74) „Özkan Demir“ pateikė keletą papildomų tvirtinimų tuo atveju, jei Komisija atmestų jos tvirtinimus, susijusius su užsakymo datos naudojimu atliekant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą.

(75) Pirmasis papildomas prašymas buvo neįtraukti sandorių, kurių užsakymo data buvo ne tiriamuoju laikotarpiu. Komisija laikėsi nuomonės, kad taikant šią metodiką būtų neatsižvelgta į didelį skaičių sandorių, už kuriuos per tiriamąjį laikotarpį buvo išrašytos sąskaitos faktūros. Tiriamasis laikotarpis ir susiję sandoriai negali būti keičiami atliekant tyrimą, kaip savo pastabose teisingai priminė „Özkan Demir“. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(76) Antrasis papildomas prašymas buvo atlikti dempingo apskaičiavimą kas ketvirtį.

(77) Pirma, „Özkan Demir“ šį tvirtinimą grindė didele devalvacija ir hiperinfliacija Turkijoje per tiriamąjį laikotarpį. Tačiau Komisija pažymėjo, kad tarp pardavimo vidaus rinkoje ir pardavimo eksportui modelių esminių skirtumų, kuriais būtų galima pagrįsti ketvirtinius skaičiavimus, nėra. Iš tiesų tiek pardavimai vidaus rinkoje, tiek pardavimai eksportui buvo tolygiai pasiskirstę per ketvirtį, o didžiausias kiekis tiek vidaus, tiek eksporto rinkose parduotas per tiriamojo laikotarpio trečiąjį ketvirtį. Nors pardavimo vidaus rinkoje ir pardavimo eksportui pasiskirstymas neišvengiamai skiriasi, tik išimtiniais atvejais Komisija gali netaikyti metinio metodo ir vietoj metinių skaičiavimų atlikti ketvirtinius skaičiavimus. Tokia išskirtinė padėtis nebuvo pastebėta, todėl dėl šio argumento metodika negalėjo būti pakeista.

(78) Po galutinio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ pakartojo tuos pačius tvirtinimus, kurie nurodyto 75 ir 76 konstatuojamosiose dalyse. Nesant naujos informacijos šiuo klausimu, Komisija nurodė 77 konstatuojamąją dalį, kuria paneigiamas „Özkan Demir“ tvirtinimas.

(79) Be to, iki pirminio faktų atskleidimo „Özkan Demir“ savo atsakyme į antrąjį raštą dėl informacijos neišsamumo aiškiai nurodė, kad šiuo atveju mėnesinis skaičiavimas gali būti netinkamas. Komisijai nesuprantama, kodėl ketvirčio dempingo skaičiavimas turėtų būti tikslesnis už mėnesinį, kurį bendrovė atmetė. Iš tiesų, bent jau teoriškai, atliekant mėnesinį skaičiavimą turėtų būti dar labiau neutralizuotas didelio sąnaudų padidėjimo tiriamuoju laikotarpiu ir (arba) didelės infliacijos ir TRY devalvacijos poveikis. Komisija negali būti įpareigota nukrypti nuo pagrindiniame reglamente nustatytos standartinės metodikos, kai eksportuojantis gamintojas prašo taikyti kitokią metodiką, kuri pagerintų jo dempingo skirtumą.

(80) Be to, kaip jau išdėstyta 77 konstatuojamojoje dalyje, tiek pardavimai vidaus rinkoje, tiek pardavimai eksportui buvo tolygiai pasiskirstę per ketvirtį, o didžiausias kiekis tiek vidaus, tiek eksporto rinkose parduotas per tiriamojo laikotarpio trečiąjį ketvirtį. Tai rodo, kad pardavimai buvo palyginti teisingai ir kiek įmanoma labiau laikantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies. Tai, kad, kaip teigia „Özkan Demir“, tam tikrų rūšių produktų pardavimo eksportui ir pardavimo vidaus rinkoje apimties procentinės dalys šiek tiek skyrėsi per ketvirtį, šios išvados nepakeitė. Be to, „Özkan Demir“ pateikti teoriniai pavyzdžiai ([12]) iš tiesų rodo, kad pardavimo laiko skirtumai yra svarbūs, tačiau kitais atžvilgiais tai yra tikrovės supaprastinimas, nes, pavyzdžiui, į TRY devalvaciją EUR atžvilgiu neatsižvelgiama.

(81) Be to, apskaičiuojant dempingą kas ketvirtį būtų tik labai ribotai atsižvelgta į „Özkan Demir“ susirūpinimą, kad naudojant ketvirčio ar mėnesio skaičiavimus, pardavimai vidaus rinkoje būtų laikomai nuostolingais, o naudojant ketvirčio ar mėnesio skaičiavimus, tam tikru momentu jie buvo šiek tiek pelningi. NET jei Komisija dempingą apskaičiuotų kas ketvirtį, pelningų laikomų pardavimų vidaus rinkoje dalis, palyginti su metiniais dempingo skaičiavimais, reikšmingai nepadidėtų (mažiau nei 10 %).

(82) Todėl, atsižvelgusi į viską, Komisija padarė išvadą, kad šiuo atveju nebuvo pakankamai priežasčių nukrypti nuo metinio dempingo skaičiavimo ir taikyti kitą metodą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(83) Antra, paskutinis papildomas tvirtinimas buvo tai, kad Komisija turėjo perskaičiuoti TRY rezervuotas išlaidas, daugiausia susijusias su vežimo išlaidomis, taikydama užsakymo dienos, o ne sąskaitos faktūros dienos valiutos kursą pagal pardavimo vertės apskaičiavimą. Komisija pažymėjo, kad užsakymo datos naudojimas, buvo susijęs su koregavimu dėl valiutos konvertavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, o koregavimai, susiję su vežimo, draudimo, tvarkymo, pakrovimo ir papildomomis išlaidomis, reglamentuojami pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punkte, pagal kurį naudojamos patirtos išlaidos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.2.4. *Dempingo skirtumas*

(84) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
Visos kitos bendrovės	13,6 %

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(85) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 143–145 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(86) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 146–149 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

([12]) 2023 m. liepos 27 d. pateiktos informacijos 21 ir 22 psl.

4.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

4.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(87) Turkijos Vyriausybė teigė, kad importas turėtų būti nagrinėjamas atskirai dėl kiekvienos nagrinėjamosios šalies. Turkijos Vyriausybės teigimu, Komisija atliko bendrą importo analizę, „kad galėtų nustatyti importo padidėjimą ir imtis priemonių“. Be to, Turkijos Vyriausybė teigė, kad nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies padidėjimas 4 % nėra reikšmingas importo padidėjimas, kaip nustatyta PPO Antidempingo susitarime.

(88) Komisijos sprendimas importą iš Kinijos ir Turkijos nagrinėti bendrai atitiko pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį ir PPO Antidempingo susitarimo 3.3. straipsnį. Abiejuose šiuose straipsniuose nustatytos dvi sąlygos, kuriomis Komisija gali atlikti bendrą vertinimą: „a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos šalies, yra didesnis nei [pagrindinio reglamento] 9 straipsnio 3 dalyje [ir PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 8 dalyje] apibrėžtas *de minimis* ir kad importo iš kiekvienos šalies apimtis nėra nereikšminga; ir b) atsižvelgus į importuotų produktų konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašaus [vietos] produkto Sąjungoje konkurencijos sąlygas, importo poveikį vertinti bendrai yra tikslinga“.

(89) Turkijos Vyriausybės nurodytas „reikšmingas importo padidėjimas“ nėra šių sąlygų dalis. Turkijos Vyriausybė neginčijo, kad šiuo atveju tenkinama kuri nors iš šių dviejų sąlygų. Todėl buvo patvirtintos laikinojo reglamento 150–153 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, kad bendro vertinimo sąlygos įvykdytos.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(90) Kaip minėta 87 konstatuojamojoje dalyje, Turkijos Vyriausybė teigė, kad nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies padidėjimas 4 % nuo 2019 m. iki laikinojo reglamento 3 lentelėje nurodyto tiriamojo laikotarpio neturėjo būti laikomas reikšmingu. Tačiau PPO teigimu, žodis „reikšmingas“ turėtų būti suprantamas taip, kaip apibrėžta „Oxford“ žodyne, t. y. „pažymėtinas, svarbus, turintis lemiamos įtakos“. Be to, PPO Antidempingo susitarimo 3.2. straipsnyje (kuris yra lygiavertis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 daliai), kuriame nurodoma, jog reikia atsižvelgti į tai, ar reikšmingai padidėjo importas dempingo kaina, „nenustatoma minimali riba, kuri laikoma „reikšmingu“ padidėjimu; ar padidėjimas yra „reikšmingas“, priklauso nuo konkrečių bylos aplinkybių“ ([13]).

(91) Nagrinėjamuoju atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad 4 % padidėjimas yra reikšmingas, visų pirma atsižvelgiant į daug didesnį padidėjimą ankstesniais metais nagrinėjamuoju laikotarpiu. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 157 konstatuojamojoje dalyje, palyginti su 2020 ir 2021 m., rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu buvo mažesnė dėl ypatingos padėties Sąjungos rinkoje, kuri nebuvo struktūrinė arba nebuvo tikėtina, jog tęsis po tiriamojo laikotarpio. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino laikinojo reglamento 154–157 konstatuojamąsias dalis.

4.3.3. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos. Priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas*

(92) Paskelbus laikinąjį reglamentą „Özkan Demir“ užginčijo Komisijos taikytą metodiką priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti. Remiantis šiuo tvirtinimu, Komisija atliko dvigubą ES pardavimų konvertavimą – „Özkan Demir“ sąskaitose faktūrose nurodytas sumas eurais konvertavo į TRY taikydama užsakymo dienos valiutos kursą ir vėliau jas konvertavo į eurus pagal kitokį valiutos kursą, t. y. sąskaitos faktūros mėnesio kursą. Komisija pripažino šią klaidą ir atliko reikiamus pataisymus importo kainoms apskaičiuoti naudodama „Özkan Demir“ sąskaitose faktūrose nurodytas sumas eurais (pakoreguotas pagal CIF iškrautą vertę).

([13]) PPO kolegijos ataskaita byloje DS538 - Pakistanas – „BOPP Film“ (Jungtiniai Arabų Emyratai), 7.263 punktas.

(93) Todėl vidutinė Turkijos importo kaina tiriamuoju laikotarpiu, nurodyta laikinojo reglamento 4 lentelėje, taip pat buvo ištaisyta, kaip nurodyta toliau pateiktoje lentelėje.

4 lentelė

Importo kaina (EUR už toną)

	2019 m.	2020 m.	2021 m.	Tiriamasis laikotarpis
KLR	[800–900]	[800–900]	[850–1 000]	[1 000–1 200]
Indeksas	*100*	*95*	*108*	*133*
Turkija	[700–800]	[700–800]	[850–1 000]	[1 100–1 300]
Indeksas	*100*	*92*	*119*	*157*

Šaltinis: bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai.

(94) Atlikus šį pataisymą vidutinis Turkijos priverstinio kainų mažinimo skirtumas tapo *de minimis*, o Turkijos priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas – 15,41 % Remiantis laikinojo reglamento 4.3.3. skirsniu, Komisija nustatė, kad kainos buvo smukdomos. Dėl didelio spaudimo kainoms, kurį sukėlė importas dempingo kaina į Sąjungos rinką labai dideliais kiekiais, Sąjungos pramonė negalėjo didinti pardavimo kainų, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu jos padėtis būtų pelninga.

(95) Turkijos Vyriausybė pasiteiravo, ar Komisija atsižvelgė į naštą, susijusią su importuojamais plieniniais išgaubtais profiliais, atsiradusią dėl apsaugos priemonių, kurios tiriamuoju laikotarpiu buvo taikomos plieno produktams ([14]), įskaitant nagrinėjamąjį produktą. Jei būtų išnaudota produktų grupės, kuriai priklauso plieniniai išgaubti profiliai, kvota, importuotojai turėtų mokėti 25 % apsaugos muitą už nenaudojant kovotos importuojamus produktus.

(96) Analizuodama apsaugos muitų poveikį, Komisija atsižvelgė į laikiną apsaugos muitų pobūdį, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 252 konstatuojamojoje dalyje. Be to, nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu apsaugos muitai buvo sumokėti tik už 18,5 % visų į Sąjungą importuojamų plieninių išgaubtų profilių. Tačiau remiantis turimais šio laikotarpio muitinės duomenimis nebuvo galima atskirti tiriamojo produkto ir kitų plieninių išgaubtų profilių, kurių dydžiai nepatenka į šio tyrimo produkto apibrėžtąją sritį. Tačiau, kadangi didesnių dydžių plieniniai išgaubti profiliai Sąjungoje negaminami, tikėtina, kad jie sudarė didesnę importo apimties dalį nei tiriamasis produktas. Tai patvirtina per bendradarbiaujančio Sąjungos naudotojo „Fincantieri“ patikrą vietoje pateikta informacija.

(97) Kadangi 1) daugiau kaip 80 % iš Turkijos importuojamų plieninių išgaubtų profilių nebuvo taikomi apsaugos muitai, 2) tikėtina, kad didelė dalis plieninių išgaubtų profilių, už kuriuos buvo sumokėti apsaugos muitai, nepatenka į šio tyrimo aprėptį, 3) nepateikta jokių įrodymų, kad apsaugos muitai turėjo poveikį Turkijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainoms, ir 4) apsaugos muitai yra laikini, Komisija laikėsi nuomonės, kad CIF kainų koregavimas siekiant atsižvelgti į apsaugos muitus yra nepagrįstas. Kalbant apie apsaugos muitų taikymą iš KLR importuojamiems plieniniams išgaubtiems profiliams, tiriamuoju laikotarpiu nebuvo išnaudotos nė vieno ketvirčio kvotos.

([14]) 2022 m. birželio 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/978, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatoma galutinė apsaugos priemonė (OL L 167, 2022 6 24, p. 58).

(98) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pakartojo savo pastabas dėl apsaugos priemonių įtraukimo apskaičiuojant žalos skirtumą. Turkijos Vyriausybės teigimu, įtraukus apsaugos priemones į skaičiavimus, žalos skirtumas galėtų būti sumažintas iki dydžio, mažesnio už dempingo skirtumą. Tačiau, kaip nurodyta 96–97 konstatuojamosiose dalyse, tiriamuoju laikotarpiu apsaugos priemonės buvo taikomos tik ribotam eksporto kiekiui. Nepateikta jokių įrodymų, kad tokiam ribotam kiekiui būtų taikomas visas 25 % apsaugos muitas. Todėl mažai tikėtina, kad apsaugos priemonė būtų turėjusi kokį nors poveikį eksporto kainoms.

(99) Be to, Komisijai nepateikta jokių įrodymų dėl apsaugos priemonių poveikio eksporto kainoms. Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė teigė, kad nei Turkijos Vyriausybė, nei Turkijos eksportuotojai neturi informacijos apie apsaugos muitų poveikį eksportuotojų kainoms, nes tokią informaciją turėtų tik importuotojai. Ji teigė, kad Komisija turėtų verčiau remtis importo sandoriais ir muitinės deklaracijomis. Tačiau kainas tarpusavyje nustato tiekėjas ir pirkėjas. Jei apsaugos muitai būtų turėję poveikį eksporto kainoms, šis klausimas greičiausiai būtų įtrauktas į derybas dėl kainos. Todėl apie šį poveikį eksporto kainoms gerai žinotų ir eksportuojantys gamintojai. Tačiau nė vienas importuotojas ar eksportuojantis gamintojas nepateikė prašymo atlikti tokį koregavimą, taip pat nebuvo pateikta jokių įrodymų, kuriais būtų galima remtis apskaičiuojant tokį koregavimą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(100) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 164–167 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(101) Turkijos Vyriausybė pareiškė, kad Komisija „mano, jog „Laminorul“ bankrotas yra susijęs su padidėjusiu importu ir įtariamu dempingu“, ir kad Komisija turėtų atidžiai išnagrinėt „Laminorul“ bankroto priežastis. Be to, Turkijos Vyriausybė pasiteiravo, ar atsižvelgta į bendrovės „Laminorul“ duomenis nustatant gamybos, pajėgumų ir pajėgumų naudojimo rodiklius.

(102) Komisija niekada nepateikė jokių tvirtinimų dėl „Laminorul“ bankroto. Iš tiesų šios bendrovės bankrotas buvo faktas, į kurį buvo atsižvelgta tik kaip į faktą. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 11 ir 12 konstatuojamosiose dalyse, Komisija manė, kad „Laminorul“ nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo Sąjungos pramonės dalis, todėl ši bendrovė buvo įtraukta į jos duomenis ir analizę.

(103) Kaip taip pat paaiškinta laikinojo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, į „Laminorul“ duomenų įtraukimo į analizę poveikį buvo aiškiai atsižvelgta daugelyje laikinojo reglamento skirsnių. Tai taip pat pasakytina apie gamybą ir pajėgumus – laikinojo reglamento 169 ir 170 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad be „Laminorul“ gamybos apimtis ir pajėgumų naudojimo koeficientai nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo, o pajėgumai išliko stabilūs. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(104) Kadangi jokių kitų susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 168–170 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(105) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 171–172 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.2.3. Augimas

(106) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 173 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(107) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 174–176 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(108) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 177–178 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(109) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 179–181 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(110) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 182–183 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.3.3. Atsargos

(111) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 184–185 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(112) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 186–190 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

4.4.4. *Išvada dėl žalos*

(113) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus faktus ir į tai, kad jokių kitų susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 191–198 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(114) Turkijos Vyriausybė teigė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Turkijos rinkos dalis sumažėjo, o tiriamuoju laikotarpiu ji sumažėjo iki mažesnio nei 2019 m. lygio. Be to, ji nurodė, kad Sąjungos gamintojas galėjo padidinti savo pardavimą, kai kainos viršijo gamybos sąnaudas. Jos teigimu, tai rodo, kad Sąjungos pramonė nėra konkurencinga.

(115) Tačiau Komisija pažymėjo, kad ir 2020 m., ir 2021 m. Turkijos rinkos dalis viršijo 2019 m. lygį, o tiriamuoju laikotarpiu buvo tik šiek tiek mažesnė už tą lygį. Kaip jau paaiškinta 91 konstatuojamojoje dalyje ir laikinojo reglamento 157 konstatuojamojoje dalyje, šis nedidelis rinkos dalies sumažėjimas tiriamuoju laikotarpiu iš esmės buvo susijęs su nestruktūrine padėtimi šiuo laikotarpiu, kuri greičiausiai nesitęstų po tiriamojo laikotarpio. Bet kuriuo atveju, kadangi atlikdama žalos analizę Komisija sumavo importą iš Turkijos ir KLR, konkretūs su importu iš Turkijos susiję pokyčiai nėra svarbūs.

(116) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neturėtų „nekreipti dėmesio į teigiamą Sąjungos pramonės rodiklių, kaip nestruktūrinių rinkos elementų, tendenciją ir teigti, kad pramonei daroma materialinė žala“. Tačiau, kaip aišku iš laikinojo reglamento 4.4.4. skirsnyje pateiktų išvadų dėl žalos, teigiama Sąjungos pramonės rodiklių tendencija nepastebėta. Turkijos Vyriausybės nurodyti nestruktūriniai rinkos elementai buvo susiję tik su Sąjungos rinkos dalies padidėjimu nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio, o šis padidėjimas, kaip paaiškinta, greičiausiai buvo laikino pobūdžio. Be to, Sąjungos pramonės rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu vis dar buvo mažesnė nei 2019 m. – nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje.

(117) Kalbant apie Turkijos Vyriausybės nurodytą kainos padidėjimą, viršijantį gamybos sąnaudas, vidutinė vieneto pardavimo Sąjungoje kaina per visą tiriamąjį laikotarpį buvo nuolat mažesnė už gamybos sąnaudas. Be to, kad Komisijos analizė buvo susijusi ne tik su importu iš Turkijos, bet ir su importu iš Kinijos, Komisija pažymėjo, kad dėl nuolatinio importo mažomis dempingo kainomis iš Turkijos ir KLR srauto Sąjungos pramonė negalėjo padidinti savo kainų lygio, kurio reikia pelningai padėčiai pasiekti. Nė viena suinteresuotoji šalis to neginčijo. Todėl šis Turkijos Vyriausybės tvirtinimas buvo atmestas.

(118) Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir tai, kad jokių kitų pastabų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 200–206 konstatuojamosios dalys.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

(119) Turkijos Vyriausybė paragino Komisiją išnagrinėti kitų veiksnių, kaip antai technologijų pokyčių, pirkėjų prioritetų ir importo ne dempingo kaina konkurencinio spaudimo, įtaką, nes jie, pasak jos, nebuvo įtraukti į Komisijos analizę.

(120) Pirma, nebuvo aišku, kokius technologijų pokyčius nurodė Turkijos Vyriausybė, taip pat jokia suinteresuotoji šalis nepateikė jokių patvirtinamųjų įrodymų šiuo klausimu.

(121) Antra, į laikinojo reglamento 2.3. skirsnyje pateiktą analizę buvo įtraukta pirkėjų prioritetų renkantis importuojamus plieninius išgaubtus profilius arba Sąjungoje pagamintus plieninius išgaubtus profilius įtaka. Paaiškinta, kad nagrinėjamosiose šalyse gaminami ir Sąjungoje gaminami plieniniai išgaubti profiliai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis ir jų pagrindinė paskirtis yra ta pati. Pirkėjai gali turėti prioritetų, tačiau jie nėra aktualūs atliekant dempingo ar žalos analizę. Bet kuriuo atveju nustatytomis priemonėmis nesiekiama uždaryti rinkos arba pašalinti šalių iš rinkos. Todėl šis tvirtinimas buvo nereikšmingas.

(122) Trečia, importo ne dempingo kaina konkurencinis spaudimas buvo išsamiai išnagrinėtas laikinojo reglamento 5.2.1. skirsnyje. Jame padaryta išvada, kad dėl plieninių išgaubtų profilių gamybos Jungtinėje Karalystėje ypatumų ir palyginti didelių importo kainų šio importo konkurencinis spaudimas nesumažino Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių priežastinio ryšio.

(123) Bendradarbiaujantis Sąjungos naudotojas „Fincantieri“ tvirtino, kad Komisija nepakankamai įvertino bendrovės „Laminorul“ bankroto ir COVID-19 pandemijos poveikį Sąjungos pramonės veiklos rezultatams. „Fincantieri“ teigimu, Komisija suklydo manydama, kad šie veiksniai negalėjo susilpninti Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių priežastinio ryšio. Šiuo atžvilgiu „Fincantieri“ ypač atkreipė dėmesį į tai, kad „Laminorul“ bankrotas buvo visai Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis.

(124) Tačiau, kaip paaiškinta 103 konstatuojamojoje dalyje, laikinajame reglamente nustatyta, kad žala buvo padaryta tiek „Laminorul“ įtraukus į žalos analizę, tiek šios bendrovės į ją neįtraukus. Iš duomenų aišku, kad negalima teigti, jog „neigiamus Sąjungos pramonės rezultatų rodiklius 2019 m.“ (arba, tiesą sakant, per likusį nagrinėjamąjį laikotarpį) „daugiausia, jei ne išimtinai“ lėmė „Laminorul“ bankrotas, kaip teigia „Fincantieri“.

(125) Pavyzdžiui, tiek įtraukiant „Laminorul“, tiek jos neįtraukiant, 2019 m. pajėgumų naudojimo koeficientas buvo mažesnis nei 50 % (laikinojo reglamento 170 konstatuojamoji dalis), rinkos dalis buvo mažesnė nei 50 % (171 ir 172 konstatuojamosios dalys), vidutinė pardavimo Sąjungoje kaina buvo mažesnė už gamybos sąnaudas (laikinojo reglamento 8 lentelė), skundo pateikėjas veikė nuostolingai (laikinojo reglamento 11 lentelė), o investicijų grąža buvo neigiama (taip pat 11 lentelė). Laikinojo reglamento 4.4.4. skirsnyje taip pat padaryta išvada, kad ši neigiama žalos padėtis sutapo su didele importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių apimtimi.

(126) „Fincantieri“ taip pat rėmėsi laikinojo reglamento 172 konstatuojamojoje dalyje pateiktu teiginiu, kad dalis „Laminorul“ pardavimų buvo pakeista importu, o ne kitų Sąjungos gamintojų pardavimais.

(127) Šiuo atžvilgiu „Fincantieri“ teigė, kad, pirma, Sąjungos gamintojai ir toliau buvo pagrindinis Sąjungos laivų statybos pramonės tiekimo šaltinis.

(128) Antra, „Fincantieri“ tvirtino, kad tai, jog Sąjungos gamintojas „Olifer s.p.l.“ (toliau – „Olifer“) nepranešė apie save, rodo, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių neturėjo neigiamo poveikio jo ekonominei padėčiai. „Fincantieri“ teigimu, tai parodė, kad problema susijusi su skundo pateikėju „Losal“. „Fincantieri“ tvirtino, kad „Losal“ verslo modelį paveikė dideli struktūriniai trūkumai. „Fincantieri“ teigimu, „Losal“ susidūrė su tomis pačiomis struktūrinėmis ir logistinėmis problemomis, dėl kurių bankrutavo „Laminorul“ ir kurios atsirado dėl veiksnių, nesusijusių su importu iš nagrinėjamųjų šalių.

(129) Tačiau, nors Sąjungos gamintojai iš tiesų buvo svarbus Sąjungos laivų statybos pramonės tiekimo šaltinis, tiriamuoju laikotarpiu [57,0–64,0 %] rinkos sudarė importas iš Turkijos ir KLR. Todėl nagrinėjamosios šalys buvo pagrindinis Sąjungos laivų statytojų, o ne Sąjungos pramonės tiekimo šaltinis.

(130) Komisijai nežinoma, kodėl „Olifer“ nebendradarbiavo, tačiau tai galėjo lemti, pavyzdžiui, laikas ir pastangos, kurių reikia bendradarbiauti atliekant tyrimą, o tai nėra nereikšminga, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tokioms kaip „Olifer“. Tai taip pat galėjo lemti baimė sukelti priešiškas savo pagrindinių pirkėjų, kurių vienas yra „Fincantieri“, nuotaikas. Bet kuriuo atveju nebuvo įrodymų, kad tai, jog „Olifer“ nebendradarbiavo, rodė šios įmonės ekonominę padėtį. Be to, iš Sąjungos naudotojų pusės atliekant tyrimą bendradarbiavo tik pati įmonė „Fincantieri“. Jei „Fincantieri“ tvirtinimas būtų teisingas „Olifer“ atveju, tą patį būtų galima pasakyti apie Sąjungos laivų statybos pramonę, kurią sudaro daug kitų bendrovių, o ne tik „Fincantieri“. Be to, Komisijos analizė taip pat buvo pagrįsta laikinojo reglamento 4.4.2. skirsnyje nustatytais makroekonominiais rodikliais. Atliekant šią analizę nebuvo svarbu, kas bendradarbiavo, o kas ne.

(131) Dėl tvirtinimo, kad dabartinė „Losal“ padėtis susidarė dėl struktūrinių problemų, panašių į „Laminorul“ kilusias problemas iki jos bankroto, Komisija negalėjo palyginti šių dviejų bendrovių padėties. Iš viešai prieinamos informacijos, taip pat iš „Losal“ ir „Fincantieri“ pateiktų pastabų matyti, kad nebuvo bendro sutarimo dėl „Laminorul“ veiklos nutraukimo ir galiausiai jos bankroto priežasčių.

(132) Tačiau iš „Losal“ ir „Fincantieri“ pateiktos informacijos buvo aišku, kad iš tiesų buvo tam tikrų problemų, susijusių su bendrovės „Losal“ tiekimu tiriamuoju laikotarpiu. Tačiau remiantis „Fincantieri“ pareiškimais, pateiktais dėl inicijavimo, ir „Losal“ pareiškimais per patikrinimą vietoje, atrodė, kad problemos buvo susijusios tik su dviem konkrečiais užsakymais ir turėjo įtakos tik daliai tų užsakymų. Problemos daugiausia buvo susijusios su transporto sutrikimais, kuriuos lėmė tam tikrų transporto bendrovių streikai ir sunkumai rasti įmones, kurios vykdytų pristatymą į Palermą (Italija). Bet kuriuo atveju vėliau specialiai „Fincantieri“ buvo sukurta sistema, pagal kurią naudotojas galėjo kas savaitę stebėti savo užsakymų būseną. Be to, „Fincantieri“ buvo tik vienas, nors ir svarbus, iš daugelio „Losal“ pirkėjų ir nė vienas kitas pirkėjas ir (arba) naudotojas šio teiginio nepatvirtino.

(133) „Fincantieri“ taip pat teigė, kad „Losal“ neturėjo reguliaraus darbo grafiko ir pradėjo gamybą tik tada, kai jos pirkėjai pateikė pakankamai daug užsakymų. Tačiau, remiantis įrodymais, surinktais per tikrinamąjį vizitą vietoje bendrovėje „Losal“, tai buvo netiesa.

(134) Po galutinio faktų atskleidimo „Fincantieri“ pakartojo savo pastabas dėl bendrovės „Losal“ struktūrinių problemų ir pareiškė, kad Komisija nepakankamai įvertino šių problemų poveikį „Fincantieri“. Be to, „Fincantieri“ pakartojo savo tvirtinimą, kad neigiamus rezultatus lėmė veiksniai, nesusiję su importu iš nagrinėjamųjų šalių. Šiems pareiškimams pagrįsti nepateikta jokios naujos informacijos.

(135) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad „Fincantieri“ pateikti tvirtinimai dėl „Laminorul“ bankroto poveikio ir su skundo pateikėju susijusių struktūrinių ir logistikos problemų nesusilpnino Sąjungos pramonei padaryto žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių priežastinio ryšio.

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(136) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų, išskyrus aptartas 122 konstatuojamojoje dalyje, šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 207–211 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

5.2.2. *Sąjungos pramonės eksporto rezultatai*

(137) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 212–214 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

5.2.3. *COVID-19 pandemija ir sumažėjęs suvartojimas*

(138) Tiek Turkijos Vyriausybė, tiek „Fincantieri“ pakartojo tvirtinimą, kad COVID-19 pandemija atliko svarbų vaidmenį prastėjant Sąjungos pramonės padėčiai, visų pirma kiek tai susiję su poveikiu pardavimo apimčiai. Kadangi, palyginti su laikinojo reglamento 215 ir 216 konstatuojamosiose dalyse pateiktais duomenimis, naujos informacijos nepateikta, tose konstatuojamosiose dalyse pateikta išvada buvo patvirtinta.

5.2.4. *Padidėjusios energijos kainos*

(139) Turkijos Vyriausybė pakartojo savo tvirtinimą dėl padidėjusių energijos kainų poveikio Sąjungos pramonės žalingai padėčiai. Kadangi, palyginti su laikinojo reglamento 217–220 konstatuojamosiose dalyse pateiktais tvirtinimais, naujų tvirtinimų nepateikta, tose konstatuojamosiose dalyse pateikta išvada buvo patvirtinta.

5.2.5. *Produktų įvairinimas*

(140) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 221–225 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(141) Atsižvelgdama į suinteresuotųjų šalių pastabas, Komisija įvertino kitų veiksnių poveikį ir padarė išvadą, kad šie veiksniai nesusilpnino priežastinio ryšio. Iš tiesų tokie veiksniai kaip „Laminorul“ bankrotas, COVID-19 pandemija ar bet kurie kiti skirtingų šalių nurodyti veiksniai galėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės veiklos rezultatams. Tačiau šie veiksniai nepaaiškino Sąjungos pramonės patirto kainų smukdymo per visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir ypač per tiriamąjį laikotarpį. Normalioje konkurencingoje aplinkoje Sąjungos pramonė turėtų galėti padidinti savo pardavimo kainas iki pelningo lygio arba bent jau tiek, kad padengtų savo gamybos sąnaudas. Pirmiau aptartų veiksnių poveikis, jei toks yra, negalėjo paaiškinti, kodėl Sąjungos pramonė to negalėjo padaryti.

(142) Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 226–228 konstatuojamosiose dalyse pateiktą išvadą.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Žalos skirtumas**

(143) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 229–235 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

(144) Kaip numatyta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje ir atsižvelgiant į tai, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu Komisija neregistravo importo, ji analizavo importo apimties raidą, kad nustatytų, ar išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, kaip aprašyta laikinojo reglamento 1.2. skirsnyje, importas, dėl kurio atliekamas tyrimas, toliau smarkiai augo, ir todėl, nustatydama žalos skirtumą, atsižvelgė į papildomą žalą, atsiradusią dėl tokio padidėjimo.

(145) Remiantis duomenų bazės „Surveillance 2“ duomenimis, per keturias išankstinio informacijos atskleidimo savaites importo iš Turkijos ir KLR apimtis buvo atitinkamai 831,8 % ir 13,7 % didesnė nei vidutinė keturių savaičių importo apimtis tiriamuoju laikotarpiu. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu labai padidėjo tiriamasis importas iš abiejų šalių.

(146) Siekdama atsižvelgti į papildomą žalą, atsiradusią dėl padidėjusio importo, Komisija nusprendė pakoreguoti žalos pašalinimo lygį remdamasi padidėjusia importo apimtimi, kuri laikoma tinkamu svoriniu daugikliu pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies nuostatas. Todėl ji apskaičiavo daugiklį, nustatytą importo apimties per keturias išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio savaites ([1 400–1 800] tonų KLR ir [2 100–2 500] tonų Turkija) ir importo apimties per 52 tiriamojo laikotarpio savaites sumą padalijus iš importo apimties per tiriamąjį laikotarpį, ekstrapoliuotos 56 savaitėms. Gautas skaičius (59,3 % KLR ir 1 % Turkija) atspindi papildomą žalą, kurią sukėlė tolesnis importo augimas. Laikinasis žalos skirtumas buvo padaugintas iš šio koeficiento.

(147) Kaip aprašyta 92 ir 94 konstatuojamosiose dalyse, Komisija peržiūrėjo žalos skirtumus. Todėl galutinis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų ir visų kitų bendrovių žalos pašalinimo lygis yra toks:

Šalis	Bendrovė	Galutinis žalos skirtumas
KLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	34,6 %
	Visos kitos bendrovės	34,6 %
Turkija	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	15,5 %
	Visos kitos bendrovės	15,5 %

6.2. **Išvada dėl priemonių lygio**

(148) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus galutinius antidempingo muitus:

Šalis	Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas	Galutinis žalos skirtumas	Galutinis antidempingo muitas
KLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	34,6 %	23,0 %
	Visos kitos bendrovės	23,0 %	34,6 %	23,0 %
Turkija	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	15,5 %	13,6 %
	Visos kitos bendrovės	13,6 %	15,5 %	13,6 %

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(149) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų šiuo klausimu negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 238–241 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.2. **Naudotojų ir nesusijusių importuotojų interesai**

(150) „Fincantieri“ teigė, kad tai, jog nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė turėjo nepanaudotų pajėgumų, nebūtinai rodo, kad Sąjungos pramonė iš tikrųjų galėjo pagaminti daugiau. „Fincantieri“ taip pat tvirtina, kad Komisija darė prielaidą, jog paklausa išliks stabili, o COVID-19 pandemija padarė didelį poveikį suvartojimui. Be to, panašu, kad „Fincantieri“ manė, jog Komisija laikinajame reglamente teigė, kad Sąjungos gamintojai gali pagaminti pakankamai, kad patenkintų laivų statybos pramonės poreikius. Turkijos Vyriausybė taip pat suabejojo, ar Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai yra pakankami vidaus suvartojimui patenkinti.

(151) Remdamasi patikrintais „Losal“ duomenimis ir turima informacija apie „Olifer“, Komisija nustatė, kad buvo daug nepanaudotų pajėgumų. Sąjungos pramonė naudojo mažiau nei pusę savo pajėgumų plieniniams išgaubtiems profiliams gaminti. Ekonominiu požiūriu nelogiška turėti ir išlaikyti pajėgumus gaminti ir parduoti daugiau produkto, tačiau faktiškai nedidinti gamybos, nebent produkto paklausa būtų nepakankama. Remiantis patikrintais faktais buvo aišku, kad Sąjungos pramonė galėjo ir norėjo tiekti savo pirkėjams didesnį plieninių išgaubtų profilių kiekį.

(152) Tačiau Komisija niekada neteigė, kad Sąjungos pramonė galėjo tieki pakankamai plieninių išgaubtų profilių, kad būtų visiškai patenkinti Sąjungos laivų statybos pramonės poreikiai. Kaip aiškiai matyti iš laikinojo reglamento 2 ir 5 lentelėse pateiktų duomenų, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimas nuolat viršijo Sąjungos gamybos pajėgumus. Laikinojo reglamento 246 konstatuojamojoje dalyje taip pat aiškiai nurodyta, kad antidempingo priemonėmis siekiama ne uždaryti Sąjungos rinką importui iš trečiųjų šalių, o pašalinti žalingo dempingo prekybos iškreipiamąjį poveikį. Tačiau tai, kad Sąjungos pramonė negalėjo visiškai patenkinti Sąjungos paklausos, nereiškia, kad turėtų būti leidžiama dempingo kaina importuoti plieninius išgaubtus profilius. Ši išvada nepriklauso nuo paklausos raidos. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(153) „Fincantieri“ taip pat nesutiko su laikinojo reglamento 249 ir 250 konstatuojamosiose dalyse pateiktu teiginiu, kad Sąjungos gamintojai gali iš naujo įvertinti savo investavimo strategijas ir sutelkti dėmesį į kitas pelningesnes gamybos linijas, nes bet kokia Sąjungos pramonės išnykimo rizika yra tik hipotetinė ir nepagrįsta jokiais įrodymais. Tačiau jei pramonė yra nuolat nuostolinga ir nėra galimybės padidinti kainas iki tokio lygio, kad būtų padengtos jos sąnaudos, jau nekalbant apie pagrįstą pelną, labai mažai tikėtina, kad tokia padėtis tęstųsi ilgesnį laikotarpį.

(154) Be to, taip pat mažai tikėtina, kad nustačius antidempingo priemones importui iš nagrinėjamųjų šalių, „drastiškai sumažėtų esamų tiekėjų rezervas“, kaip teigė „Fincantieri“. Kaip nurodė pati bendrovė „Fincantieri“, Sąjungos pramonės pajėgumų nepakanka visai paklausai patenkinti, o tai reiškia, kad ir toliau reikia diversifikuoti plieninių išgaubtų profilių pasiūlą. Pasaulyje žinomi tik keli plieninių išgaubtų profilių tiekėjai; pagrindiniai yra du Sąjungos gamintojai, „Özkan Demir“ ir „Longteng“. Dėl padidėjusios plieninių išgaubtų profilių kainos importo iš šių tiekėjų poreikis nesumažės. Tai būtent yra todėl, kad, kaip teigė „Fincantieri“, plieninių išgaubtų profilių paklausa didėja. Tai taip pat neužkirs kelio Sąjungos pirkėjams importuoti plieninių išgaubtų profilių, nors ir brangiau. Nors po galutinio faktų atskleidimo „Longteng“ tvirtino, kad Kinijai taikomų antidempingo muitų dydis turėtų pernelyg didelį ribojantį poveikį importui iš Kinijos, nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų, kad nustačius antidempingo muitus būtų pernelyg apribotas plieninių išgaubtų profilių importas iš Kinijos ar Turkijos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(155) Šiuo atžvilgiu „Fincantieri“ taip pat tvirtino, kad antidempingo muitų nustatymas akivaizdžiai pakenktų naudotojams, nes priemonių poveikis nėra nereikšmingas, o laivų statytojai negali perkelti padidėjusių sąnaudų savo galutiniams pirkėjams.

(156) „Fincantieri“ nurodė, kad 2022 m. „Fincantieri“ įmonių grupė užfiksavo 323 mln. EUR grynąjį nuostolį, todėl neigiamas plieninių išgaubtų profilių kainų padidėjimo poveikis būtų reikšmingas. Tačiau iš klausimyno atsakymų, kuriuos „Fincantieri“ pateikė atliekant šį tyrimą ir kurie buvo patikrinti vietoje, matyti, kad ir 2021 m., ir tiriamuoju laikotarpiu gautas gana didelis [8–10 %] pelnas tiek pačios bendrovės „Fincantieri S.p.A“, tiek produktų, kurių sudėtyje yra plieninių išgaubtų profilių, atžvilgiu. Iš „Fincantieri“ 2022 m. finansinių ataskaitų ([15]) matyti, kad „Fincantieri“ įmonių grupė 2021 m. vis dar veikė pelningai. Atrodo, kad 2022 m. dideli nuostoliai iš esmės buvo susiję su ypatingomis ir nepasikartojančiomis pajamomis ir išlaidomis, kurios nebuvo susijusios su tiriamuoju produktu, pavyzdžiui, nuvertėjimo nuostoliais, kitu nematerialiuoju turtu ir bylinėjimusi.

(157) Po galutinio faktų atskleidimo „Fincantieri“ tvirtino, kad vertinant Sąjungai padarytą žalą nebuvo svarbu, ar tokie nuostoliai buvo susiję su tiriamuoju produktu. Tačiau, net jei šiam teiginiui būtų pritarta, tai nemenkina fakto, kad „Fincantieri“ nurodyti nuostoliai buvo susiję su „Fincantieri“ įmonių grupe, o ne su patikrinta bendrove „Italian Fincantieri S.p.A.“ „Fincantieri“ įmonių grupėje yra keli ne Sąjungos subjektai, tarp kurių yra laivų statyklų, dokų ir patronuojamųjų bendrovių Azijoje, Okeanijoje ir Šiaurės bei Pietų Amerikose. Įmonių grupės rezultatus laikyti Sąjungos subjektų finansinio gyvybingumo rodikliu būtų mažų mažiausiai netikslu ir neteisinga.

(158) Be to, „Fincantieri“ savo pastabose nurodė, kad „Komisija neįrodo, kad 2022 m. nuostoliai buvo susiję su *ypatingomis ir nepasikartojančiomis pajamomis*“. Tačiau pačios „Fincantieri“ įmonių grupės 2022 m. finansinėse ataskaitose nurodyta: „grynajam rezultatui įtakos turėjo mokesčiai, laikomi ypatingais dėl ginčų, susijusių su asbesto poveikiu praėjusiais finansiniais metais (52 mln. EUR), nematerialiojo turto nuvertėjimu (164 mln. EUR), tikėtina rizika, susijusia su kompensavimo susitarimų įsipareigojimų nevykdymu (20 mln. EUR), ir kitais mokesčiais (2 mln. EUR)“ ([16]). Iš „Fincantieri“ įmonių grupės 2023 m. pirmojo pusmečio finansinių ataskaitų ([17]) taip pat matyti, kad šios išlaidos iš tiesų didele dalimi nebeturėjo poveikio, o 2023 m. birželio mėn. pabaigoje „Fincantieri“ įmonių grupė sumažino savo nuostolius iki 22 mln. EUR. Be to, perspektyvos buvo teigiamos atsižvelgiant į kruizinių laivų sektoriaus atsigavimą po COVID-19 pandemijos ir išaugusias investicijas gynybos srityje dėl pasaulinės politinės situacijos ir vėjo energijos gamybos jūroje srityje.

(159) Be to, „Fincantieri“ nurodytos papildomos išlaidos, susijusios su antidempingo muitais, sudarytų tik labai nedidelę visų bendrovės sąnaudų dalį. Kaip minėta laikinojo reglamento 248 konstatuojamojoje dalyje, plieninių išgaubtų profilių sąnaudos sudarė nedidelę dalį (mažiau nei 0,5 %) visų „Fincantieri“ produktų, kuriuose yra plieninių išgaubtų profilių, gamybos sąnaudų. Negalima pagrįstai teigti, kad tokios nedidelės visų gamybos sąnaudų dalies sąnaudų padidėjimas būtų žalingas naudotojams.

(160) „Fincantieri“ tvirtino, kad ji negali perkelti sąnaudų padidėjimo savo galutiniams pirkėjams, nes, sudarius sutartį su laivo savininku, nėra galimybės iš naujo derėtis dėl sutarčių sąlygų ar jas pakoreguoti. Tačiau, kaip minėta 156 konstatuojamojoje dalyje, iš bendrovės klausimyno atsakymų buvo aišku, kad ji išliko pelninga nepaisant žaliavų ir energijos sąnaudų padidėjimo pastaraisiais metais. Todėl tai, ar naudotojas gali perkelti bet kokį kainų padidėjimą savo pirkėjams dėl antidempingo muitų nustatymo, nesvarbu tam, ar „Fincantieri“ gali absorbuoti kainų padidėjimą. Be to, nebuvo įrodymų, kad padidėjusių sąnaudų nebūtų galima perkelti laivų statytojų klientams pagal būsimas sutartis. Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Fincantieri“ nepateikė jokios naujos informacijos šiuo klausimu. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

([15]) Žr. „Fincantieri“ 2022 m. metinę finansinę ataskaitą adresu https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2022/eng_fincantieri_annual_report_2022.pdf.

([16]) *Ten pat*.

([17]) Pateikta adresu https://www.fincantieri.com/globalassets/investor-relations/bilanci-e-relazioni/2023/half-year-financial-report-at-june-30-2023.pdf.

7.3. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(161) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 253 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas importuojamiems nagrinėjamųjų šalių kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams neatitiktų Sąjungos interesų.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

8.1. **Galutinės priemonės**

(162) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(163) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
KLR	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %
	Visos kitos bendrovės	23,0 %
Turkija	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %
	Visos kitos bendrovės	13,6 %

(164) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos, todėl tokiam produktui turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(165) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([18]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas dėl pavadinimo pakeitimo bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(166) Kaip paaiškinta 95–97 konstatuojamosiose dalyse, plieniniai išgaubti profiliai priskiriami plieno produktų, kuriems taikoma apsaugos priemonė, kategorijai ([19]). Todėl viršijus pagal apsaugos priemonę nustatytas tarifines kvotas už tą patį importą turėtų būti mokamas virškvočio muitas ir antidempingo muitas. Kadangi toks antidempingo priemonių ir apsaugos priemonių bendras taikymas gali daryti didesnį poveikį prekybai nei pageidaujama, Komisija nusprendė netaikyti tuo pačiu metu antidempingo muito ir virškvočio muito nagrinėjamajam produktui tol, kol bus taikomas apsaugos muitas.

([18]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. E. paštas TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

([19]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/978.

(167) Tai reiškia, kad tais atvejais, kai nagrinėjamajam produktui pradedamas taikyti Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 ([20]) 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas viršKvočio muitas ir jis viršija antidempingo muitų lygį pagal šį reglamentą, renkamas tik tame straipsnyje nurodytas viršKvočio muitas. Tuo laikotarpiu, kai kartu taikomos apsaugos priemonės ir antidempingo muitas, pagal šį reglamentą nustatytų muitų surinkimas sustabdomas.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(168) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos dydį, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

9. **BAIGIAMOJI NUOSTATA**

(169) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([21]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(170) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Turkijos kilmės nelegiruotojo plieno išgaubtiems profiliams, kurių plotis ne didesnis kaip 204 mm ir kurių KN kodas šiuo metu yra ex 7216 50 91 (TARIC kodas 7216 50 91 10), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
Kinijos Liaudies Respublika	Changshu Longteng Special Steel Co., Ltd.	23,0 %	899J
	Visos kitos bendrovės	23,0 %	8999
Turkija	Türkiye Özkan Demir Çelik Sanayi A.Ş	13,6 %	899K
	Visos kitos bendrovės	13,6 %	8999

([20]) 2019 m. sausio 31 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės (OL L 31, 2019 2 1, p. 27).

([21]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

3. Tais atvejais, jei prekės prieš išleidimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir dėl to faktiškai sumokėta arba mokėtina jų kaina, nustatant muitinę vertę pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ([22]) 131 straipsnio 2 dalį, yra proporcingai perskaičiuojama, antidempingo muitas, apskaičiuotas remiantis pirmiau nurodytomis sumomis, mažinamas tokia faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos proporcingo perskaičiavimo procentine dalimi.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitų reglamentavimo nuostatos.

2 straipsnis

1. Tais atvejais, kai nelegiruotojo plieno išgaubtiems profiliams pradedamas taikyti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas viršKvočio muitas ir jis viršija antidempingo muitų lygį, nustatytą 1 straipsnio 2 dalyje, renkamas tik Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas viršKvočio muitas.

2. 1 dalies taikymo laikotarpiu pagal šį reglamentą nustatytų muitų surinkimas sustabdomas.

3. 2 dalyje nurodytas sustabdymas galioja ribotą laiką iki Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodyto viršKvočio muito taikymo laikotarpio pabaigos.

3 straipsnis

Galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2023/1444, sumos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2024 m. sausio 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

([22]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).